

Nr 237

Av herr Larsson i Luttra m. fl., om vidgad skattefrihet beträffande allmänna samlingslokaler.

Behovet av goda samlingslokaler är av vital betydelse inte endast för föreningslivet i allmänhet utan i lika hög grad för ungdomens studie-, fritids- och hobbyverksamhet. Staten har visat sitt intresse genom att stödja tillkomsten av goda samlingslokaler med lån och bidrag. De flesta kommuner ge också ekonomiskt stöd åt byggandet av samlingslokaler eller bygga samlingslokaler i egen regi. Den nyligen företagna utredningen i denna fråga (SOU 1955: 39) konstaterar dock att föreningsägda lokaler helt dominera.

Även om man på många håll har betydande svårigheter att skaffa det egna kapitalet, som erfordras utöver lån som kan erhållas av staten och kreditinrättningar, då det gäller att bygga en samlingslokal, så bruka dessa svårigheter inte vara större än att de kunna övervinnas. De verkligt stora svårigheterna uppstå då man skall finansiera de årliga driftkostnaderna. Av dessa kostnader utgöra räntor och amorteringar på lån en av de större posterna.

En samlingslokals inkomster variera beroende på verksamhet, storlek och läge. Vad beträffar lokalerna på landsbygden får man som regel räkna med att inkomsten av lokalhyror inte täcker mer än ca 1/3 av utgifterna. I vissa fall kan man genom biografdrift, kaféerörelse eller dylikt täcka ytterligare 1/3, men som regel måste mellan 1/3 och 2/3 av årsomkostnaderna för samlingslokalen skaffas genom insamlingar, gåvoauktioner, lotterier m. m. För att sådana arrangemang skola ge de pengar som behövs krävs en generös och utbredd offervilja. Det är uppenbart att en beskattning av på så sätt åstadkomna inkomster i längden verkar hämmande på denna offervilja.

Samlingslokalerna äro nu i allmänhet belastade med mycket hög skuldsättning. Det belopp som måste användas till de årliga amorteringarna på statslån och andra lån beskattas såsom inkomst vid såväl statlig som kommunal inkomstskatt. Vi mena därför, att goda skäl föreligga för att ägare av samlingslokaler befrias från erläggande av fastighetsskatt samt skatt på inkomst, som uppkommer genom lokalernas upplåtande för sitt ändamål. Skattefriheten föreslås omfatta vad som avses med allmän samlingslokal enligt § 1 i Kungl. Maj:ts kungörelse om lån och bidrag av statsmedel för anordnande av allmänna samlingslokaler (SFS 913/1942). Skatte-

friheten bör gälla oavsett om samlingslokalen äges av kommun, ideell eller ekonomisk förening, aktiebolag eller stiftelse, dock under förutsättning att verksamheten icke tillgodoser medlemmarnas eller ägarens ekonomiska intressen.

Det måste betraktas som inkonsekvent, att bygdegårdar och Folkets hus skola betala skatt, medan t. ex. nykterhetsrörelsens, kyrkliga och frikyrkliga m. fl. samlingslokaler äro befriade därifrån. Det bör erinras om att 1952 års riksdag beslöt (prop. 199, bevillningsutskottets betänkande nr 40) om befrielse för folketshusförening, bygdegårdsförening och liknande sammanslutning att erlægga gåvoskatt och utgöra arvskatt enligt lägre tariff. Sålunda kan konstateras, att betydelsen av skattelättnad i här berörda hänseende ansetts vara väl motiverad. Med hänsyn till den ytterligare kostnadsstegring som skett med därav följande ännu större finansiella svårigheter att driva allmän samlingslokal anse vi, att här föreslagna skattebefrielse är nödvändig.

Under hänvisning till vad som anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta i enlighet med vad som i motionen anförts och att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 26 januari 1956

Gunnar Larsson
i Luttra

Stig F. Hansson
i Önnarp

Göran Petterson
